30/05/2021

Ευλογημένη Κυριακή στη Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού

/ Ιερές Μονές

Την Κυριακή της Σαμαρείτιδος το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὅ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιά-κασιν καί ὑμεῖς εἰς τόν κόπον αὐ-τῶν εἰσεληλύθατε».

Ἕνας διάλογος κυριαρχεῖ στό ση-μερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ὁ διάλογος τοῦ Χριστοῦ μέ τή Σαμα-ρείτιδα γυναίκα. Ὁ Χριστός συνο-μιλεῖ μέ μία γυναίκα ἁμαρτωλή, θά λέγαμε, τήν ὁποία συναντᾶ γιά πρώτη φορά καί, ἄν καί γνωρίζει τήν κατάστασή της, τῆς ἀποκα-λύ-πτει μερικές ἀπό τίς ὑψηλότερες ἀλήθειές του σχετικά μέ τή φύση τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί τή λατρεία του.

Ὁ διάλογος αὐτός δέν εἶναι ὅμως ἡ μοναδική συνομιλία τοῦ Κυρίου στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Ὑπάρ-χει καί μία ἀκόμη συνομιλία, αὐτή τοῦ Χριστοῦ μέ τούς μαθητές του, ὅταν ἐκεῖνοι ἐπιστρέφουν στό φρέ-αρ τῆς Σιχάρ, ὅπου τόν εἶχαν ἀφή-σει, καί πῆγαν γιά νά ἀγοράσουν τρόφιμα.

Οἱ μαθητές ἀποροῦν ὄχι μόνο γιατί βρίσκουν τόν Διδάσκαλό τους νά συνομιλεῖ μέ τή Σαμαρείτιδα, ἀλλά καί γιατί, ὅταν τοῦ προτεί-νουν νά φάγει, τούς ἀπαντᾶ ὅτι ἡ δική του τροφή εἶναι διαφορετική.

Ἔτσι ἀρχίζει ἡ συνομιλία τοῦ Χρι-στοῦ μέ τούς μαθητές του σχετικά μέ τό ἔργο του ἐπί τῆς γῆς, ἀλλά καί μέ τό ἔργο τῶν μαθητῶν του, οἱ ὁποῖοι θά κληθοῦν νά συνεχίσουν τό δικό του ἔργο.

Ὁ Χριστός παρομοιάζει τό ἔργο του μέ σπορά πού ἔχει δώσει ἤδη καρπούς, τούς ὁποίους καλοῦνται οἱ μαθητές του νά θερίσουν. Ἡ πα-ρομοίωση αὐτή εἶναι ἀρκετά συνη-θι-σμένη στόν λόγο τοῦ Χριστοῦ, γιατί σχετίζεται μέ μία εἰκόνα ἐξαιρετικά οἰκεία καί στούς μαθη-τές του ἀλλά καί στούς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς. Αὐτό ὅμως πού θέλει νά τονίσει ὁ Ἰησοῦς πρός τούς μα-θητές του εἶναι ἡ θέση τους στό ἔργο πού σέ λίγο θά ἀναλάβουν. «Ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὅ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε». Σᾶς ἔστειλνα νά θερίζετε αὐτό γιά τό ὁποῖο δέν κοπιάσατε. Καί αὐτό εἶναι ἀλήθεια. Ὄχι βεβαίως ὅτι οἱ ἅγιοι ἀπό-στο-λοι δέν κοπίασαν διατρέχοντας ὁλό-κληρη τήν οἰκουμένη γιά νά διδάξουν τό Εὐαγγέλιο, ἀλλά ὁ Χρι-στός εἶχε προηγηθεῖ, τό κή-ρυγ-μά του εἶχε δώσει καρπόν ἑκα-τονταπλασίονα, τούς πιστούς τῆς πρώτης Ἐκκλησίας ἀλλά καί τόν ἀπόστολο Παῦλο τόν ὁποῖο κάλεσε προσωπικά ὁ Χριστός στήν πίστη του, καί οἱ μαθητές του δέν κα-λοῦντο νά ἀρχίσουν κάτι ἀπό τήν ἀρχή, νά κάνει δηλαδή ὁ καθένας τό δικό του ἔργο, ἀλλά νά συνε-χίσουν τό ἔργο τοῦ Κυρίου καί νά βαδίσουν ἐπί τά ἴχνη του.

Εἶναι γνωστό πόσο πιό εὔκολο εἶναι νά συνεχίζεις ἕνα ἔργο παρά νά τό ἀρχίζεις ὁ ἴδιος, γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός ὑπενθυμίζει στούς μαθη-τές του ὅτι τό ἔργο τους

εἶναι σάν τόν θερισμό, πού μπορεῖ νά εἶναι κοπιώδης λόγω τοῦ καύσωνος, ἔχει ὅμως συγχρόνως καί τήν ἀπό-λαυση τῶν καρπῶν, γιά τούς ὁποί-ους δέν κοπίασαν ἐκεῖνοι ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

«Ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὅ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιά-κα-σιν καί ὑμεῖς εἰς τόν κόπον αὐ-τῶν εἰσεληλύθατε». Σᾶς ἔστειλα νά θερίσατε αὐτό γιά τό ὁποῖο δέν κοπιάσατε, τούς λέγει. Ἄλλοι κο-πία-σαν καί ἐσεῖς μπήκατε στόν δικό τους κόπο.

Ἡ ὑπόμνηση τοῦ Χριστοῦ πρός τούς μαθητές του ἔχει καί μία ἐπι-πλέον σημασία. Ἐπιδιώκει νά περι-στεί-λει τή φυσική ἀνθρώπινη ὑπε-ρηφάνεια πού μᾶς ὠθεῖ νά νομί-ζου-με ὅτι ὅλα ἐμεῖς τά κάνουμε, ὅτι ὅλα ἐμεῖς τά κατορθώνουμε μόνοι μας στή ζωή μας, εἴτε τή φυσική εἴτε τήν πνευματική. Ὅμως καί ἐμεῖς, ὅπως βεβαίως καί οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, εἴτε εἴμεθα κληρικοί, εἴτε εἴμεθα μοναχοί, εἴτε εἴμεθα ἁπλά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι τίποτε δέν ἐπιτυγχάνουμε μόνοι μας. Γι᾽ αὐτό καί δέν θά πρέπει ποτέ νά καυχώμεθα γιά ὅσα τυχόν ἐπιτυγχάνουμε.

Ἄν σκεφθοῦμε πόσοι ἀπόστολοι, πόσοι ἱεράρχες, πόσοι ἅγιοι, πόσοι κήρυκες τοῦ εὐαγγελίου, πόσοι ὁμο-λογητές, πόσοι ὅσιοι, ἐργάσθη-καν στόν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου, ὑπέμειναν διωγμούς καί μαρτύρια, κήρυξαν τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ὑπό ἀντίξοες συνθῆκες, ὑπερασπίσθη-καν τίς ἀλήθειες καί τά δόγματα τῆς πίστεώς μας ἀπό τούς αἱρετι-κούς καί τά διατύπωσαν μέ σαφή-νεια, μᾶς παρέδωσαν τά λειτουρ-γικά κείμενα καί τούς ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας πού συνέθεσαν, ἔζησαν ἀκόμη «ἐν ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς» καί ἔγιναν φῶς καί στή δική μας πορεία, μᾶς ἔδειξαν μέ τόν λόγο καί τήν ἁγία ζωή τους πῶς πρέπει νά ἀγωνιζόμεθα γιά νά ζήσουμε καί ἐμεῖς τήν ἐν Χριστῷ ζωή, τότε θά κατανοήσουμε πώς ἡ ζωή μας μέσα στήν Ἐκκλησία δέν εἶναι ζωή μέσα σέ ἕνα ἄγνωστο πε-ριβάλλον, ἀλλά εἶναι μιά πορεία στά ἴχνη τῶν ὁσίων ἁγίων, οἱ ὁποῖοι κο-πίασαν γιά νά ἀνοίξουν τόν δρόμο καί γιά μᾶς, γιά νά κάνουν τό δικό μας ἔργο ὡς κληρικῶν, ὡς μονα-χῶν καί ὡς μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας εὐκολότερο καί ἀνετώτερο ἀπό τό δικό τους.

Ἄν τό κατανοήσουμε αὐτό, τότε δέν θά ἔχουμε περιθώριο νά νομί-ζουμε ὅτι εἴμεθα κάτι σπουδαῖο ἤ ὅτι τό ἔργο πού προσφέρουμε στήν Ἐκκλησία εἶναι κάτι σημαντικό, ἀλλά θά εἴμεθα εὐγνώμονες, διότι «ἄλλοι κεκοπιάκασιν καί ἡμεῖς εἰς τόν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθα-μεν» καί θά ἀγωνιζόμεθα μέ ταπεί-νωση νά συνεχίζουμε τό ἔργο πού ἔχουμε ἀναλάβει, ὥστε νά μήν βρεθοῦμε ἀναπολόγητοι κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἀλλά νά λά-βου-με καί ἐμεῖς τόν μισθό τῶν κό-πων μας ἀπό τόν δικαιοκρίτη Κύριο.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

5 - 7 - 2020
ΕΤΩΝ 95
© Kosmas Karagiannis IMBNK